

KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

Ministerstvo zdravotnictví uzná odbornou kvalifikaci uchazeče jako rovnocennou odbornou kvalifikaci vyžadované v České republice, pokud uchazeč

- je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu,
- předmětnou činnost vykonával po dobu 1 roku na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém předmětná činnost není regulovanou činností, a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci prokazujícího, že uchazeč absolvoval vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují v tomto členském státě pro výkon předmětné činnosti, nebo
- je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného mu po úspěšném ukončení regulovaného vzdělávání, které jej odborně připravuje v členském státě původu pro výkon předmětné činnosti.

Ministerstvo zdravotnictví může odmítnout přístup k regulovanému povolání a jeho výkon držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci prvního stupně, když je v České republice vyžadován k výkonu tohoto povolání doklad o dosažené kvalifikaci pátého stupně (§ 4 zákona č. 18/2004 Sb.)

Kompenzační opatření

Ministerstvo zdravotnictví může před uznáním odborné kvalifikace požadovat, aby uchazeč absolvoval adaptační období anebo složil rozdílovou zkoušku (dále jen „kompenzační opatření“). Ministerstvo zdravotnictví může po uchazeči požadovat splnění pouze jednoho kompenzačního opatření, není-li dále stanoveno jinak.

Po osobě, která získala odbornou kvalifikaci prvního stupně a žádá o uznání své odborné kvalifikace, pokud je v České republice požadovaná kvalifikace čtvrtého stupně (§ 4 zákona č. 18/2004 Sb.), může Ministerstvo zdravotnictví požadovat splnění kompenzačního opatření ve formě adaptačního období nebo rozdílové zkoušky, případně adaptačního období a rozdílové zkoušky.

Po osobě, která získala kvalifikaci druhého stupně a žádá o uznání své odborné kvalifikace, pokud je v České republice požadovaná kvalifikace pátého stupně (§ 4 zákona č. 18/2004 Sb.), může Ministerstvo zdravotnictví požadovat splnění kompenzačního opatření ve formě adaptačního období nebo rozdílové zkoušky.

Ministerstvo zdravotnictví může požadovat splnění kompenzačního opatření, pokud

- obsah vzdělávání a přípravy uchazeče, z hlediska teoretických a praktických oblastí uvedených v dokladu o dosažené kvalifikaci uchazeče, je podstatně rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice, nebo
- uchazeč hodlá v rámci profese v České republice vykonávat skupinu regulovaných činností, avšak v členském státě původu vykonává nebo vykonával jen některé z těchto regulovaných činností a tomu odpovídá i vzdělávání a příprava uchazeče, jejíž obsah je podstatně rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice

(pokud nebude využita možnost částečného přístupu k výkonu regulované činnosti podle § 24h zákona č. 18/2004 Sb.).

Obsahem vzdělávání a přípravy vyžadovaným v České republice rozumí teoretické a praktické oblasti, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice, a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti; v případě regulovaných činností, pro jejichž výkon příslušná směrnice nebo jiný předpis Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací stanoví minimální požadavky na vzdělávání a přípravu, se obsahem vzdělávání a přípravy vyžadovaným v České republice rozumí minimální požadavky stanovené uvedeným předpisem.

Při posuzování, zda je rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy podstatný, Ministerstvo zdravotnictví přihlédne zejména k tomu, zda odborná kvalifikace uchazeče poskytuje obdobné záruky ochrany zájmů.

Ministerstvo zdravotnictví splnění kompenzačního opatření nepožaduje a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud je podstatný rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy vyrovnán znalostmi, dovednostmi a schopnostmi, které uchazeč nabyl během výkonu předmětné činnosti nebo celoživotního vzdělávání v jakémkoli členském státě nebo třetí zemi a které byly za účelem uznání jeho odborné kvalifikace potvrzeny příslušným orgánem členského státu původu.

Volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou

Uchazeč, jemuž je ukládáno kompenzační opatření oprávněn zvolit si mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou.

Adaptační období

Adaptačním obdobím se rozumí období výkonu regulované činnosti v České republice uchazečem pod dohledem odborně způsobilé fyzické osoby za účelem doplnění znalostí teoretických a praktických oblastí, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti (v případě nelékařských zdravotnických povolání jde o vyhlášku č. 39/2004 Sb.,). Součástí adaptačního období může být i další vzdělávání nebo příprava zaměřené na doplnění odborné kvalifikace.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví v rozhodnutí podmínky výkonu adaptačního období, a to

- délku adaptačního období,
- oblasti, jejichž znalost je uchazeč povinen si doplnit v rámci adaptačního období,
- způsob vyhodnocení adaptačního období.

Délka adaptačního období nesmí překročit 3 roky. Pokud uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o dosažené kvalifikaci prvního stupně, nesmí délka adaptačního období překročit 2 roky.

Na základě vyjádření odborně způsobilé osoby Ministerstvo zdravotnictví vyhodnotí, zda byl splněn účel adaptačního období, po uplynutí stanovené doby nebo požádá-li o to uchazeč po uplynutí poloviny této doby a poté po uplynutí každých 6 měsíců. Účel adaptačního období je splněn, pokud uchazeč prokáže znalost chybějících oblastí. V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

Rozdílová zkouška

Rozdílovou zkouškou se rozumí zkouška odborných znalostí, dovedností a schopností uchazeče zaměřená na posouzení schopnosti uchazeče vykonávat regulovanou činnost v České republice. Rozdílová zkouška se koná před Ministerstvo zdravotnictví, jiným správním úřadem, na vysoké škole nebo jiné vzdělávací instituci příslušného cílového zaměření (dále jen "zkušební zařízení").

Ministerstvo zdravotnictví stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví v rozhodnutí podmínky výkonu rozdílové zkoušky, a to

- chybějící oblasti, které budou předmětem rozdílové zkoušky, a
- průběh a způsob hodnocení rozdílové zkoušky.

Ministerstvo zdravotnictví zajistí, aby měl uchazeč možnost absolvovat rozdílovou zkoušku do 6 měsíců od vydání rozhodnutí.

Rozdílová zkouška má zpravidla písemnou a ústní část. Rozdílová zkouška se skládá zpravidla v českém jazyce a její obsah zohledňuje skutečnost, že uchazeč je osobou kvalifikovanou k výkonu povolání v domovském členském státě nebo v členském státě původu. Náklady spojené s provedením rozdílové zkoušky hradí uchazeč a nesmí přesáhnout výši 6500 Kč.

Zkušební zařízení vyhodnotí, zda uchazeč v rozdílové zkoušce prospěl či neprospěl. Uchazeč ve zkoušce prospěl, pokud prokáže znalost chybějících oblastí. V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

Částečný přístup

Ministerstvo zdravotnictví vydá rozhodnutí o částečném přístupu k výkonu odborné činnosti, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- uchazeč je plně způsobilý vykonávat v domovském členském státě odbornou činnost, k jejímuž výkonu se v České republice snaží získat částečný přístup,
- rozdíly mezi odbornou činností vykonávanou v souladu se zákonem v domovském členském státě a regulovanou činností v České republice jsou takové, že by uplatnění

kompensačních opatření znamenalo požadovat po žadateli absolvování celého programu vzdělávání a odborné přípravy v České republice, aby měl v rámci něho přístup k celé regulované činnosti, a

- odbornou činnost lze oddělit od ostatních činností, které v České republice spadají pod regulovanou činnost; uznávací orgán při tom zohlední, zda odborná činnost může být samostatně prováděna v domovském členském státě.

Částečný přístup může být odmítnut z naléhavých důvodů obecného zájmu, kterými jsou zejména nežádoucí dopady na život, zdraví nebo bezpečnost osob.

Částečný přístup může být realizován u usazených osob a hostujících osob.

Po vydání rozhodnutí o částečném přístupu se odborná činnost vykonává pod profesním označením domovského členského státu. Osoby, které využívají částečný přístup, sdělí příjemcům služeb rozsah svého oprávnění k výkonu činnosti.